

Porozumienia Abrahamowe

Dziś w prorocत्वach

Co do Ismaela, wysłuchałem cię: Oto pobłogosławię mu i rozplenię go, i rozmnożę go nad miarę. Zrodzi on dwunastu książąt, i uczynię z niego naród wielki. Ale przymierze moje ustanowię z Izaakiem – 1 Mojż. 17:20–21.

W dniu 13 sierpnia 2020 roku prezydent Trump ogłosił porozumienie pokojowe zawarte między Izraelem a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, na mocy którego kraje te zmierzały do unormowania stosunków dyplomatycznych. Następnie, 11 września, w krótkim odstępie czasu, ogłoszono, że podobnie Bahrajn i Izrael zgodziły się na nawiązanie pełnych stosunków dyplomatycznych.

Wszystkie te wydarzenia są przyciągają naszą uwagę, ponieważ Królestwo Chrystusowe zostanie ustanowione w Izraelu, a następnie zostanie rozszerzone na pozostałe narody świata. Jedną z okoliczności związanych z tymi wydarzeniami nas zastanawia, a mianowicie wzmianka, że plany Izraela zmierzające do przejęcia spornego Zachodniego Brzegu Jordanu, mają zostać zawieszane. Właściwie każdy biblijny opis ziemi obiecanej Izraelowi zawiera te ziemie. Jednakże premier Izraela Benjamin Netanjahu wyjaśnił, że temat ten nie został zamknięty, lecz jedynie odłożony w czasie.

Zjednoczone Emiraty Arabskie

Kraj ten położony jest na wschodzie Półwyspu Arabskiego, po zachodniej stronie Zatoki Perskiej, wchodząc w jej głąb, gdzie następnie zwęża się do około 40 mil [ok. 64 km, przyp. tłum.] od Iranu, położonego po jej drugiej stronie. Obszar tego państwa wynosi około 83.600 km kwadratowych.

Kraj ten jest związkiem siedmiu „emiratów”, z których każdy podlega jurysdykcji emira, czyli lokalnego władcy. Kraj gości 5000 amerykańskich żołnierzy w bazie lotniczej w mieście Dhafra i małej bazie marynarki wojennej w mieście Fudżajra. Francja posiada swą bazę marynarki wojennej w pobliskim Abu Zabi.

Bahrajn

„Królestwo Bahrajnu” jest państwem wyspiarskim położonym w Zatoce Perskiej, mniej niż 15 mil [ok. 24 km, przyp. tłum.] od wschodniego wybrzeża Arabii Saudyjskiej. Wyspa ma powierzchnię około 694 km kwadratowych, przez co jest wielokrotnie mniejsza nawet

od stosunkowo małych Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Ponieważ jednak oba państwa znajdują się w sferze wpływów znacznie większej Arabii Saudyjskiej, to zawarte umowy z Izraelem wskazują na życzliwego ducha ich większego sąsiada.

Arabia Saudyjska jest sunnickim państwem muzułmańskim, podczas gdy ich główny rywal, Iran, jest państwem szyickim. Oba te kraje są względem siebie wrogo nastawione. Konflikt ten ujawnił się w szczególności w toku walk w Jemenie, gdzie jedna ze stron współpracuje z sunnicką Arabią Saudyjską, a druga z szyickim Iranem.

Arabia Saudyjska nie ma uzasadnionych obaw wobec Izraela, który woli zachowywać pokój z sąsiadami. Obawiają się jednak wpływu szyickiego i zdeterminowanego Iranu. To oczywiście popycha Arabię Saudyjską w kierunku współpracy z Izraelem, co w tym przypadku znalazło swój wyraz w pojednaniu między Izraelem a państwami sprzymierzonymi z Arabią Saudyjską, to jest ZEA i Bahrajnem.

Różnorodność arabska

Ludy arabskie mają różne pochodzenie. Niektórzy są potomkami Abrahama z Hagar, niektórzy z Ketury, inni wywodzą się od Ammona lub Moaba, którzy byli synami Lota, a jeszcze inni pochodzą z innych semickich środowisk. Egipcjanie pochodzą od Chama, choć oficjalną nazwą kraju jest Arabska Republika Egiptu.

Jednym ze wspólnych elementów dla większości świata arabskiego jest islam; a wszyscy muzułmanie szanują Abrahama jako człowieka pobożnego, podobnie jak chrześcijanie i Izraelici. Z tego względu wyrażenie „Porozumienia Abrahamowe” jest wspaniałym terminem dla określenia omawianego traktatu. Wyraża ono nieodłączny związek kulturowy między Arabami i Izraelitami, oraz podaje do publicznej wiadomości imię Abrahama, którego przymierze, dane mu przez Boga, w zbliżającej się przyszłości wypełni świat błogosławieństwami. Jak wspaniale, że imię Abrahama przenika do świadomości publicznej. Samo wyrażenie „Porozumienia Abrahamowe” współbrzmi z sercami braci tęskniących za Królestwem i głęboko ich dotyka.

To, co odróżnia muzułmanów od chrześcijan i Izraelitów, jest oczywiście przekonanie o tym, kto był uprzywilejowanym nasieniem Abrahama, przez które popłyną obiecane błogosławieństwa. W Starym Testamencie jasno zostało zapisane, że obiecany nasieniem był Izaak, że Jakub uzyskał błogosławieństwo pierworodztwa od Izaaka, a z kolei 12 pokoleń Izraela jest

naturalnym nasieniem Abrahama, któremu przypadają szczególne błogosławieństwa.

Jednakże, jak to pokazuje nasz werset początkowy, Ismael, przyrodni starszy brat Izaaka, nie został pominięty. Potomkowie Ismaela są częścią świata arabskiego, lecz błogosławieństwo tego syna Hagar być może w znaczeniu duchowym rozciąga się na resztę świata arabskiego, która wyraża uznanie dla Abrahama, traktowanego przez nich jako duchowego ojca ich wszystkich.

Zmierzając ku wypełnieniu proroctwa Ezech. 38

W 38 rozdziale Księgi Ezechiela sprzymierzeńcami najeźdźcy Goga z północy są Iran (Persja), Turcja (Bet-Togarma), Kusz (być może Jemen, patrz „Kusz (postać biblijna)” w Wikipedii), Libia (Put) i Gomer (być może Europa Zachodnia, por. Obj. 17:14) [inny redaktor przychylił się do zdania, że Czarna Afryka to Kusz, a kraje germańskie i słowiańskie to Gomer]. Inna koalicja, nie popierająca tej inwazji, obejmuje Arabię Saudyjską (Seba i Dedan), kupców Tarszys i ich młode lwy (być może Anglia, Ameryka, Kanada, Australia). W tym przypadku pojednanie krajów arabskich pozostających w kręgu wpływów Arabii Saudyjskiej, z Izraelem, wydaje się być krokiem we właściwym kierunku.

Zauważmy, że Turcja (Togarma) pozostaje w sojuszu z Gogiem i Iranem. Wydaje się to dziwne, bo Turcja to kraj sunnicki, a innym głównym sojusznikiem Goga jest Iran, którego mieszkańcy są szyitami. Turcja wydaje się jednak coraz bardziej oddalać od „pączkującego sojuszu Grecji, Izraela, Cypru i Egiptu” z powodu bogactw gazowych we wschodniej części Morza Śródziemnego. Dlatego też może ona mieć inny powód, aby stanąć naprzeciw Izraela.

Wcześniejsze konflikty Izraela

Kiedy Izrael ogłosił niepodległość w 1948 roku, został zaatakowany przez okoliczne kraje arabskie, ale przetrwał dzięki łasce Bożej. Dziewiętnaście lat później Bóg zapewnił Żydom oszałamiające zwycięstwo w wojnie

sześciodniowej w 1967 roku. Sześć lat później, w 1973 roku, Izrael prawie przegrał, ale został oszczędzony przez Boga. Być może ten konflikt jest zapowiedzią doświadczenia, które spadnie na Izrael, gdy Gog zaatakuje ze swoimi sojusznikami. Wtedy Izrael również poniesie dotkliwą klęskę, ale zostanie wybawiony przez modlitwę.

Uratowanie Hiskiasza

Rozdziały 36–38 Księgi Izajasza szczegółowo relacjonują potężny atak Sennacheryba, króla Asyrii, na Jerozolimę w czasach Hiskiasza. Atak ten jest powszechnie uważany za obraz nadchodzącego wybawienia Izraela spodziewanego przy końcu obecnego żniwa Wieku Ewangelii.

Początkowo sprawy nie układały się wówczas dobrze dla Judy. Tracili oni miasto po mieście na rzecz posuwającej się naprzód Asyrii. Ale Bóg obiecał przez Izajasza, że Jerozolima zostanie cudownie wyzwolona. I tak będzie w naszych czasach.

Prorocy Joel i Micheasz żyli w czasach asyryjskiego zagrożenia i byli współcześni Izajaszowi. Widzimy, że doświadczenia Hiskiasza znalazły swoje odbicie także w Joel 2 i Mich. 5:5–6, które często odnoszone są do przyszłego wybawienia Izraela.

Wynik końcowy

Z zainteresowaniem obserwujemy aktualne wydarzenia, wiedząc, że cokolwiek się wydarzy, Bóg kieruje wydarzeniami do ustanowienia obiecanego Królestwa Chrystusowego. W godzinie kryzysu Izrael będzie zwał Jahwe. Joel radzi im, aby w nagłej potrzebie postępowali w taki sposób: „Rozdzierajcie swoje serca, a nie swoje szaty, i nawróćcie się do Pana, swojego Boga (...) Wtedy Pan zapłonał gorliwością o swoją ziemię i (...) oddał od was wroga z północy” (Joel 2:13–20, fragmenty). Bóg wskrzesi Starożytnych Świętych (Mich. 5:5), aby zwrócić uwagę Izraela na ich Mesjasza. Nastąpi narodowa pokuta (Zach. 12:10), a błogosławienie wszystkich rodzajów ziemi będzie tego wynikiem – tak jak Bóg obiecał Abrahamowi.